

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 90/23

Luxembourg, 6. junij 2023

Sodba Sodišča v zadevi C-700/21 | O. G. (Evropski nalog za prijetje državljana tretje države)

Možnost zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje zaradi izvršitve kazni v državi članici prebivališča mora veljati tudi za državljane tretjih držav

Pravosodni organ mora presoditi, ali je državljan tretje države dovolj vključen v izvršitveno državo članico in ali tako obstaja legitimen interes, ki upravičuje, da se kazen, izrečena v odreditveni državi članici, izvrši na ozemlju izvršitvene države članice

Sodišče prve stopnje v Braşovu je 13. februarja 2012 zoper moldavskega državljana izdalo evropski nalog za prijetje (v nadaljevanju: ENP) zaradi izvršitve zaporne kazni. Višje sodišče v Bologni je pravosodni organ, ki je bil zaprosen za predajo zahtevane osebe, saj ta živi v Italiji. Čeprav je njena obramba dokazala trajnost njenih družinskih in poklicnih vezi v Italiji, zaproseni pravosodni organ v Italiji nima možnosti zavrnuti predaje Romuniji, da bi se kazen izvršila v Italiji. V skladu z italijanskim zakonom, s katerim je bil prenesen okvirni sklep o ENP,¹ je ta možnost namreč omejena zgolj na italijanske državljane in državljane drugih držav članic Unije, ki imajo vezi z Italijo, državljani tretjih držav pa so izključeni.

Ker je višje sodišče v Bologni menilo, da to različno obravnavanje ni upravičeno, je zadevo predložilo italijanskemu ustavnemu sodišču. To je menilo, da je treba pred preučitvijo skladnosti nacionalne ureditve z italijansko ustavo preučiti skladnost te ureditve s pravom Unije. Okvirni sklep o ENP določa možnost, da države članice sodišču podelijo pooblastilo, da zavrne izvršitev ENP, kadar se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici, je njen državljan ali tam prebiva in se ta država zaveže, da bo to kazen izvršila v skladu s svojim nacionalnim pravom. Ker ta določba ne omejuje svojega področja uporabe na le državljane Unije, je italijansko ustavno sodišče o tem vprašalo Sodišče.

Sodišče (veliki senat) je v sodbi z današnjega dne odgovorilo, da pravo Unije nasprotuje ureditvi države članice, s katero je vsak državljan tretje države, ki se nahaja ali prebiva na ozemlju te države članice, absolutno in samodejno izključen iz uporabe navedenega razloga za fakultativno neizvršitev ENP, ne da bi izvršitveni pravosodni organ lahko presodil vezi tega državljana z navedeno državo članico. Taka nacionalna ureitev je v nasprotju z **načelom enakega obravnavanja, določenega z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah**, saj so z njo različno obravnavani državljani zaprosene države članice in drugi državljani Unije na eni strani ter državljani tretjih držav na drugi strani brez upoštevanja okoliščine, da lahko zadnjenavedeni ravno tako izkazujejo zadostno stopnjo vključenosti v družbo navedene države članice, ki upravičuje, da se v njej izvrši kazen, izrečena v odreditveni državi članici.

Uporaba zadevnega razloga za fakultativno neizvršitev je pogojena z izpolnitvijo dveh pogojev. Prvi je, da se

¹ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34).

zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici, je njen državljan ali tam prebiva. Drugi pa je, **da se ta država zaveže, da bo v skladu s svojim nacionalnim pravom izvršila kazen**, za katero je bil ENP izdan. Sodišče je v zvezi s prvim pogojem pojasnilo, da nič ne nasprotuje temu, da država članica uporabo razloga za neizvršitev za državljane tretjih držav pogoji z zahtevo, da se ta državljan nahaja ali prebiva v njej neko minimalno neprekinjeno obdobje.

Kadar **izvršitveni pravosodni organ** ugotovi, da sta oba pogoja izpolnjena, **mora presoditi še, ali obstaja legitimen interes, ki upravičuje izvršitev kazni, ki je bila izrečena v odreditveni državi članici, na ozemlju izvršitvene države članice.** Ta presoja omogoča, da se upošteva cilj Okvirnega sklepa o ENP, ki je povečati možnosti za ponovno vključitev zahtevane osebe v družbo po prestani kazni, na katero je bila obsojena.

Izvršitveni pravosodni organ mora torej opraviti **celovito presojo vseh konkretnih elementov, ki opredeljujejo položaj zahtevane osebe** in ki lahko kažejo, ali med to osebo in izvršitveno državo članico obstajajo **take vezi, da bo izvršitev kazni v tej državi članici, v kateri se ta oseba nahaja ali prebiva, prispevala k njeni ponovni vključitvi v družbo.** Ti elementi vključujejo družinske, jezikovne, kulturne, socialne ali ekonomske vezi državljana tretje države z izvršitveno državo članico ter naravo, trajanje in pogoje njegovega bivanja v tej državi članici.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo sodbe in povzetek](#) sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Ostanite povezani!

